

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 68.213 van 17 september 1997

A. 49.498/VI-11.116

In zake : **GOEME** Robert,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre FRANCOIS, advocaat,
rue du Château Massart 88
4000 Luik,

tegen :

**de Bestendige Deputatie van de
provincieraad van Luik.**

Tussenkomen partij:

DELREZ Jacques,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Eric LEMMENS, advocaat,
rue du Parc 79
4020 Luik.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 14 december 1992 ingediende verzoekschrift, waarbij Robert GOEME de nietigverklaring vordert van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik dd. 15 oktober 1992, dat Jacques DELREZ met ingang van 15 oktober 1992 aanstelt als adjunct-directeur van het provinciaal trainings- en opleidingscentrum van de politie;

Gezien het op 2 augustus 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij Jacques DELREZ vraagt om als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1993 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 24 januari 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 30 juli 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 september 1997;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. P. FRANCOIS, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van mevrouw BACKAERT, attaché-juriste, die voor de verwerende partij verschijnt en van Mr. LEMMENS, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Reeds verschillende jaren bestond een opleidingscentrum van de politie van de stad Luik; in 1987 werd dat gemeentelijk centrum gereorganiseerd; in de destijds aangenomen rechtspositieregeling werd bepaald dat de ambtenaren die in dat centrum werden aangewezen voor de uitoefening van het ambt van directeur, leraar, enz... "voor onbepaalde tijd worden aangeworven bij arbeidsovereenkomst, met uitzondering evenwel van het personeel van de stad Luik, waarvan de prestaties bij het opleidingscentrum van de politie deel uitmaken van de gewone werkregeling en derhalve geen recht geven op een aanvullende bezoldiging of vergoeding". Verzoeker, politiecommissaris, werd aangesteld als adjunct-directeur en vervolgens als directeur van dat centrum.

2. Op 29 november 1990 heeft de provincieraad van Luik een provinciaal opleidingsinstituut opgericht voor de ambtenaren van de openbare diensten "door samenbrenging van de provinciale cursussen inzake administratieve wetenschappen, de cursussen inzake de beroepsopleiding van het personeel, van het provinciaal trainings- en opleidingscentrum van de politie...". Dit laatste centrum dat sedert 1 september 1989 is erkend, had immers dat van de stad Luik overgenomen, ingevolge een overeenkomst tussen de stad en de provincie. In die overeenkomst werd onder meer bepaald dat verschillende personeelsleden tewerkgesteld zouden blijven in het nieuwe centrum; verzoeker werd aldus opnieuw in dienst genomen als adjunct-directeur en door de bestendige deputatie aangewezen voor dat ambt, met machtiging van de burgemeester van Luik, waarbij hem een jaarlijkse

forfaitaire vergoeding ten belope van 100.000 frank is toegekend voor de uitoefening van dat ambt.

3. Op 14 oktober 1992 liet de burgemeester van Luik de gouverneur weten dat hij wenste dat het ambt van adjunct-directeur van het provinciaal centrum voortaan zou worden waargenomen door Jacques DELREZ, hoofdcommissaris van politie en huidige tussenkomende partij. De bestendige deputatie heeft bij het bestreden besluit van 15 oktober 1992 de tussenkomende partij voor dat ambt aangewezen ter vervanging van verzoeker;

De bevoegdheid van de Raad van State.

Overwegende dat de verwerende partij tegenwerpt dat de Raad van State niet bevoegd is; dat zij oordeelt dat verzoeker op grond van een arbeidsovereenkomst in dienst genomen was; dat zij artikel 2 aanvoert van het algemeen organiek reglement van de provinciediensten, op grond waarvan de provincieambtenaren die niet vastbenoemd zijn, met uitsluiting evenwel van het onderwijzend personeel en van het paramedisch personeel van het medisch-pedagogisch instituut, op basis van een arbeidsovereenkomst in dienst genomen worden; dat dit volgens haar het geval was met verzoeker die noch van het onderwijzend personeel van de stad, noch van het personeel van het medisch-pedagogisch instituut deel uitmaakte, en tevens niet vastbenoemd was; dat zij erop wijst dat verzoeker in dienst van de provincie een bezoldiging ontving, terwijl hij van de stad Luik geen vergoeding kreeg voor de uitoefening van zijn bijambt; dat zij daaraan toevoegt dat op die bezoldiging R.S.Z.-bijdragen werden ingehouden; dat zij voorts stelt dat aan verzoekers ambtsuitoefening geen einde werd gesteld als gevolg van een tuchtrechtelijke procedure, wat wel het geval zou zijn geweest, mocht hij in vast verband in dienst zijn getreden; dat zij daaruit concludeert dat

het bestreden besluit dat een einde heeft gesteld aan de ambtsuitoefening van verzoeker, derhalve moet worden beschouwd als een eenzijdige verbreking van een arbeidsovereenkomst, waarvan uitsluitend door de hoven en de rechtbanken kennis mag worden genomen;

Overwegende dat de tussenkomenende partij, die dezelfde exceptie van onbevoegdheid opwerpt, van oordeel is dat verzoeker, die geen deel uitmaakte van het vastbenoemde personeel van de provincie, gelet op zijn vroegere hoedanigheid bij het gemeentelijke centrum, daarentegen moet worden geacht in dienst te zijn getreden op basis van een arbeidsovereenkomst; dat hij onderstreept dat de bezoldiging door de provincie wordt toegekend; dat hij daaraan toevoegt dat de niet-ondertekening van een arbeidsovereenkomst en de wijze waarop hij werd afgezet niet volstaan als bewijs dat er geen "negotium" heeft bestaan, zelfs al werd in de onderhavige zaak bij de beëindiging van de arbeidsovereenkomst gehandeld in strijd met de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten;

Overwegende dat, voordat het centrum door de provincie werd overgenomen, verzoeker er een bijambt uitoefende naast zijn vaste betrekking als politiecommissaris; dat hij niet op grond van een vrijelijk bedongen arbeidsovereenkomst als personeelslid van het provinciale centrum in die functie in dienst werd genomen, maar ingevolge beslissingen die uitsluitend uitgingen van de betrokken bestuursdiensten, welke beslissingen uiteindelijk vaste vorm hebben gekregen door een eenzijdige beslissing vanwege de provinciale overheid, op grond waarvan hij voor dat ambt is aangewezen; dat de hem toegekende forfaitaire vergoeding op grond van een even eenzijdige handeling is bepaald; dat op geen enkel ogenblik, noch in de overeenkomst tussen de bestuursdiensten, noch in de

genomen beslissingen of in een of andere briefwisseling, melding is gemaakt van het bestaan van een arbeidsovereenkomst die was afgesloten overeenkomstig artikel 2 van het organiek reglement van de provinciediensten; dat het loutere feit dat vermeldingen omtrent mogelijke inhoudingen inzake sociale zekerheid voorkomen op strookjes waaruit de uitkering van een vergoeding blijkt - welke vergoeding de overheid aan haar ambtenaren mag uitkeren - niet volstaat als bewijs van het bestaan van zulk een overeenkomst;

Overwegende dat de exceptie van onbevoegdheid niet opgaat;

De zaak zelf.

Overwegende dat verzoeker een middel, het tweede van zijn verzoekschrift, ontleent aan de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat het bestreden besluit geen enkele juridische en feitelijke overweging bevat die als rechtsgrond ervan zou kunnen dienen; dat hij aanvoert dat de brief van de burgemeester van Luik dd. 14 oktober 1992, waarin laatstgenoemde de wens uitdrukte dat verzoeker door de tussenkomende partij zou worden vervangen, evenmin een afdoende motivering kan zijn, daar hij niet eens bij het bestreden besluit was gevoegd en de inhoud ervan er zelfs niet in was opgenomen;

Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat de vermelding van de brief in het bestreden besluit een afdoende motivering vormde; dat zij stelt dat de burgemeester over een recht van controle dient te beschikken op de aanwijzing van de leden van het politiepersoneel bij het provinciaal centrum, aangezien hun prestaties in dat centrum de

uitoefening van hun hoofdberoep bij de stad Luik niet negatief mogen beïnvloeden;

Overwegende dat de tussenkomen partij, op haar beurt aanvoert dat verzoeker zeer goed op de hoogte was van de redenen op grond waarvan de burgemeester om zijn vervanging heeft verzocht, aangezien laatstgenoemde ze nader heeft omschreven in een brief aan de gouverneur d.d. 31 augustus 1992, waarvan een kopie aan verzoeker is bezorgd en welke redenen als volgt luiden :

" Voor die cursussen is inzonderheid de deelname vereist van leraars die niet alleen met de graad van politieofficier bekleed zijn, maar die tevens over een academische graad beschikken. Dat is de reden waarom ik, teneinde te kunnen blijven voorzien in een doeltreffende supervisie ten aanzien van dat onderwijs in samenwerking met de provinciale directie, wens dat voortaan de heer Jacques DELREZ, hoofdcommissaris van politie, licentiaat in de criminologie, de heer Robert GOEME, politiecommissaris, in diens ambt van adjunct-directeur vervangt";

Overwegende dat in het bestreden besluit alleen wordt verwezen naar de brief van de burgemeester dd. 14 oktober 1992; dat voornoemde brief in geen dele is gemotiveerd; dat het feit alleen dat de inhoud van zulk een brief in een bestuurshandeling wordt vermeld, welke handeling uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd, niet beantwoordt aan hetgeen de wet voorschrijft;

Overwegende dat de ontstentenis van een uitdrukkelijke motivering van een bestuurlijke beslissing niet kan worden ondervangen door de uitleg die wordt verstrekt in de processtukken;

Overwegende dat het middel gegrond is; dat de overige middelen van het verzoekschrift niet behoeven te worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik dd. 15 oktober 1992, dat Jacques DELREZ met ingang van 15 oktober 1992 aanstelt als adjunct-directeur van het provinciaal trainings- en opleidingscentrum van de politie, ter vervanging van Robert GOEME.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij ten belope van 4.000 frank, en ten laste van de tussenkomen de partij, ten belope van 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe Kamer, op zeventien september 1900 zevenennegentig, door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.